

Κακοὶ διαλογισμοὶ φέρουσι κακοὺς λόγους, οἱ δὲ κακοὶ λόγοι ἔχουσι προξενῆσαι πολλὰ κακὰ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον. Εἰσχωρῶσι διὰ τῶν ὧτιών εἰς τὴν καρδίαν, διεγείρουσι τὰ πάθη καὶ κάμνουσι τὸν ἄνθρωπον νὰ παραβαίῃ τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ. Ὅλοιγοὶ κακοὶ λόγοι εἰσῆλθον εἰς τὰ ὦτα τῆς πρώτης γυναικὸς καὶ τὴν ἔκαμαν νὰ φάγῃ ἀπὸ τὸν ἀπηγορευμένον καρπὸν καὶ τοιουτοτρόπως νὰ φέρῃ θάνατον εἰς τὸν κόσμον. Κλείετε τὰ ὦτά σας εἰς τοὺς κακοὺς λόγους καὶ φεύγετε μακρὰν ἀπὸ ἐκείνου, οἱ ὅποιοι τοὺς μεταχειρίζονται, ὅπως ἡθέλετε φεύγει ἀπὸ τίγριν.

Κακαὶ πράξεις ἀκολουθοῦσι τοὺς κακοὺς διαλογισμοὺς καὶ τοὺς κακοὺς λόγους. Φιλοξένοι κακοὺς διαλογισμοὺς εἰς τὴν καρδίαν σου καὶ ἔσο βέβαιος, ὅτι θὰ μεταχειρισθῇς κακοὺς λόγους· συνειθίσατε νὰ λέγετε κακὰ λόγια καὶ μὴ ἀμφιβάλλετε, ὅτι θὰ πράξητε κακὰς πράξεις. Σδέσαστε τὸν πρῶτον σπινθῆρα καὶ θὰ σώσῃτε τὴν οἰκίαν ἀπὸ τὴν πυρκαϊάν. Καταπνίξετε τὸν πρῶτον κακὸν συλλογισμόν καὶ αἱ κακαὶ πράξεις ποτὲ δὲν θὰ γείνωσιν. Οἱ μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ ἐπειράσθησαν πολλὰκις ἀπὸ κακοὺς διαλογισμοὺς, ἀλλὰ μίαν καὶ μόνην φοράν ἐμουρμούρισαν. Ὁ Πέτρος εἶχε τὴν κακὴν συνήθειαν νὰ μεταχειρίζεται κακοὺς λόγους, καὶ μίαν φοράν μὲ ὄγκους φρικτοὺς καὶ ἀναθέματα ἤρνῃθη τὸν διδάσκαλον καὶ κύριόν του, ἀλλ' ἀμέσως μετενόησε καὶ ἔκλανε πικρῶς.

Προσεύχεσθε ὡς ὁ Δαβὶδ « Δοκίμασόν με ὁ Θεός, καὶ γνῶθι τὴν καρδίαν μου· ἔτασόν με, καὶ γνῶθι τὰς τρίβους μου· καὶ ἴδε, εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοί, καὶ ὁ δόγησόν με ἐν ὁδῷ αἰωνία. » (Ψαλμ. ρλγ. 22—23.)

Προσεύχεσθε ὅπως ὁ Κύριος σὰς ἐνισχύσῃ νὰ ἔχητε καλοὺς διαλογισμοὺς, διότι οὗτος εἶναι ἡ ἀρχὴ παντὸς ἄλλου καλοῦ καὶ εἶναι τὸ κάλλιστον ἱατρικὸν ἐναντίον κακῶν διαλογισμῶν, κακῶν λόγων καὶ κακῶν πράξεων. (Ἐκ τοῦ Ἀστέρους τῆς Ἀνατολῆς.)

ΑΙΣΙΟΘΑΥΜΑΣΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΜΝΗΜΗΣ.

Ὁ εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Ἀφρικῆς ἀποσταλεὶς ἄγγελος ἱεροκέρυξ Μόφφατ διηγεῖται τὸ ἐξῆς περὶ τῆς θαυμασίας μνήμης ἀγρίου τινὸς μαύρου.

« Ἀφ' οὗ ἐκήρυξα, — λέγει, — μακρόν τινα λόγον εἰς πολυπληθεῖς ἀκροατήριον συνιστάμενον ἐκ μαύρων, οἱ ἀκροαταὶ μου διηρέθησαν κατ' ἀθροίσματα καὶ ἤρχισαν νὰ συζητοῦν τὸ ἀντικείμενον τοῦ λόγου μου, ὅπερ ἦτο περὶ αἰωνιότητος. Ἐν ᾧ δὲ οὗτοι εὐρίσκοντο τοιουτοτρόπως ἐνησχολημένοι, παρετήρησα νεανίαν τινὰ εἰς μίαν τούτων τῶν συναθροίσεω ὁμιλοῦντα εἰς τοὺς περὶ αὐτὸν μὲ μεγάλον ἐνθουσιασμόν· πλησιάσας ἤκουσα αὐτὸν μετ' ἐκπλήξεως

νὰ κηρύττῃ τὸν ὅποιον ἐγὼ αὐτὸς πρὸ μικροῦ εἶχον κηρύξει λόγον· τόσον δὲ καλῶς καὶ ἀκριβῶς ἐπανελάμβανε τὰ λεχθέντα καὶ τόσον ὥραϊα ἀπεμμεῖτο τὰ σχήματά μου, ὥστε ἐφαίνετο ὡς ἐάν ἐκήρυττεν ἰδίῳ του λόγον. Μὴ ἐπιθυμῶν νὰ τὸν διακόψω τὸν ἄφησα, ἕως οὗ ἐτελείωσεν, ἔπειτα δὲ πλησιάσας τὸν εἶπον, ὅτι αὐτὸς ἐπραττεν ὅ,τι ἐγὼ δὲν ἠδυνάμην, τὸ νὰ ἐπαναλαμβάνῃ δηλονότι ἐκ μνήμης καὶ κατὰ λέξιν τὸν ὅποιον ἄλλος ἐκήρυξε λόγον. Ἀλλ' ἐκεῖνος χαρὶς νὰ ὑπερφηανευθῇ διὰ τὸν ἔπαινον, μετριοφρόνως παρετήρησεν, « Ὅσάκις ἀκούω κἀνὲν ἕξοχον πράγμα, μένει ἐνταῦθα » ἐγγίζων μὲ τὸν δάκτυλον τὸ μέτωπόν του.

ΜΕΓΑΛΟΨΥΧΙΑ, ΣΚΛΗΡΟΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ.

Δύο ἡγεμόνες τῆς Ἀσίας ὀνομαζόμενοι ὁ μὲν εἰς Μιραμάχας ὁ δὲ ἄλλος Ῥαζάχ Γασκάρ ἐπολέμουν μετὰξὺ των, τέλος ὁ Μιραμάχας εἰς μίαν μάχην συνεληφθὲν αἰχμάλωτος. Ἀλλ' ὁ Ῥαζάχ ἀπὸ μεγαλοψυχίαν κινούμενος ἀπέδωκεν εἰς αὐτὸν τὴν ἐλευθερίαν, ἀπαιτήσας μόνον νὰ μὴ πληρώνῃ εἰς τὸ ἐξῆς φόρον τινὰ, τὸν ὅποιον ἄλλοτε τοῦ ἐπέβαλον οἱ Τάρταροι· (διότι ὁ Μιραμάχας ἦτον ἡγεμὼν τῶν Ταρτάρων καὶ οὗτος ἐνὸς μεγάλου κατακτητοῦ ὀνομαζομένου Ταμερλάνη).

Ἀφ' οὗ παρῆλθε καιρὸς ἐκινήθη πάλιν πόλεμος μετὰξὺ των, κατὰ τὸν ὅποιον ὅμως ἡχημαλωτίσθη ὁ Ῥαζάχ Γασκάρ ὑπὸ τοῦ Μιραμάχα· ὅστις ἀντὶ νὰ μιμηθῇ τὴν μεγαλοψυχίαν τοῦ ἀντιπάλου του ἐπρόσταξε καὶ τοῦ ἐξώρυσεν τοὺς ὀφθαλμοὺς.

Πρέπει δὲ νὰ ἡξυρῇτε, μικροὶ μὲ φίλοι, ὅτι ὁ Ῥαζάχ ἦτο τόσον ἐπιτήδειος τοξότης, ὥστε, καὶ ἀφ' οὗ ἔχασε τὴν ὄρασίν του, ἠρίστευε συχνάκις καὶ ἠδύνατο νὰ χτυπήσῃ ὅποιονδήποτε ἀντικείμενον, ἤρκει μόνον νὰ ἀκούσῃ τὸν ἦχον αὐτοῦ. Ὁ Μιραμάχας, ὅστις ἦτον ἐπ' ἱσῆς περίφημος τοξότης, καὶ ἦκουε καθ' ἐκάστην περὶ τῆς ἱκανότητος τοῦ αἰχμαλώτου του, ἔστειλε καὶ ἔφερεν αὐτὸν διὰ νὰ ἴδῃ μὲ τοὺς ἰδίους του

ὀφθαλμοὺς τὴν ἐπιδειξίᾳ τοῦ ἀνδρός. Λοιπὸν τὰ πάντα ἡτοιμάσθησαν καὶ ὀπισθεν τοῦ σημείου, τὸ ὁποῖον προσδιωρίσθη διὰ τὴν τοξεύσῃ, ἐτοποθετήθη ἀνθρῶπος τις, καὶ ἐπρόσταξε τὸν 'Ραζάχ νὰ κυπήσῃ. Ἄλλ' ὁ 'Ραζάχ μὲ παρωρισμένον ὕψος μεγαλοπρεπείας ἀπεκρίθη· « Δὲν ἀκούω εἰς τὰς προσταγὰς κάθενος ἄλλου, εἰμὴ εἰς τὰς τοῦ κατακτητοῦ μου. » Εὐθὺς ὁ Μιραμάχας ἔδωκε τὸ πρόσταγμα, καὶ μόλις ἐπρόφερε τὴν λέξιν « κτύπα », ἡ καρδιά του διαπεράσθη ὑπὸ τοῦ βέλους τοῦ τυφλοῦ καὶ ὕδρισθέντος δούλου του.

Ο ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ.

Ὁ περίπατος εἶναι ἡ καλλίστη σωμασικία, συνείθισε νὰ περιπατῇς μακρότατα. Ὁ ἄνθρωπος καυχᾶται, ὅτι καθυπέταξε τὸν ἵππον· ἀλλ' ἀμφιβάλλω ἂν ἐκ τῆς χρήσεως τοῦ ζώου τοῦτε ἐκέρδισε περισσότερον, παρ' ὅσον ἔχασεν. Ὁ αὐτόχθων Ἀμερικανὸς περιπατεῖ τόσον μακρὰν εἰς μίαν ἡμέραν πεζὸς, ὅσον ὁ ἡσθενημένος Εὐρωπαῖος ἔφιππος. Μικρὸς περίπατος ἡμισείας ὥρας τὸ πρωὶ, ὅταν σηκωθῇ τις, εἶναι ὠφελιμώτατος. Ἀποτινάσσει τὸν ὕπνον, καὶ ἐπιφέρει ἄλλα καλὰ ἀποτελέσματα εἰς τὴν ζῳικὴν οἰκονομίαν.

ΚΑΛΗ ΣΥΝΤΑΓΗ ΠΡΟΣ ΕΥΤΥΧΙΑΝ.

Ἡ συνταγὴ αὕτη δὲν ἔχει πολλὰ ἱατρικὰ, ὥς ποτε συνείθιζον οἱ ἱατροὶ νὰ κάμνουν ἵνα κρύπτωσι τὴν ἀμαθειάν των· ἀλλ' εἶναι ἀπλῆ. Ὅταν σηκώνεσαι ἀπὸ τὸν ὕπνον τὸ πρωὶ κάμνε ἀπόφασιν νὰ καταστήσῃς τὴν ἡμέραν ἐκείνην εὐτυχὴ ἕνα τοῦλάχιστον ἐκ τῶν πλησίων σου.

Κατορθοῦται δὲ τοῦτο πολὺ εὐκόλως καὶ παρ' αὐτῶν τῶν παιδίων· ἐν παλαιόρουχον εἰς τὸν ἔχοντα χρεῖαν — μία παρήγορος λέξις εἰς τὸν τεθλιμμένον — εἰς ἐν-

θαρρυντικὸς λόγος εἰς τὸν ἀγωνιζόμενον, — ἂν καὶ παραμικρὰ καθ' ἑαυτὰ, ἐπιφέρουσι τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο τοῦλάχιστον ἐπὶ 24 ὥρας. Ἐὰν δὲ ἐξακολουθῇς νὰ πράττης οὕτω ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας θὰ ἴδῃς τὰ ἀγαθὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα, πρὶν γηράσῃς· ἐὰν δὲ ᾔσῃ γέρων, ἔσο βέβαιος, ὅτι ταῦτα θέλουσι σὲ παρακολουθήσει εἰς τὴν αἰωνιότητα. Ὅταν τις συλλογισθῇ, ὅτι καὶ ἕνα μόνον ἄνθρωπον· ἐὰν δύναται νὰ κάμνη εὐτυχὴ πᾶσαν ἡμέραν, εἰς τὸ τέλος ἐνδὲς ἔτους θὰ εἶναι τὸ μέσον τῆς εὐτυχίας 365 ἀνθρώπων καὶ ἐὰν ζήσῃ 40 ἔτη θὰ κάμνη 14,600 ἀνθρώπινα πλάσματα εὐτυχῇ, τοῦλάχιστον διὰ μίαν ἡμέραν. Πόσον πρέπει νὰ χαίρῃ ὅτι συνήργησεν ἔτι καὶ ἐπὶ μίαν ἡμέραν εἰς τὴν εὐτυχίαν τόσων χιλιάδων ἐκ τῶν ὁμοίων αὐτοῦ ἀνθρώπων!

Ὅσον ἐνωρίτερον ἀρχίζει τις τὸ ἀγαθοποιεῖν, τόσον καλλίτερον δι' ἑαυτόν. Ὅθεν προτρέπομεν πάντας τοὺς μικροὺς μας ἀναγνώστας νὰ βάλωσιν εἰς ἐνέργειαν τὴν συνταγὴν ταύτην ἀπὸ τώρα.

ΧΑΟΥΑΡΔΕΙΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ.

Τὸ ἐκπαιδευτήριον τοῦτο, ὅπερ φέρει τὸ ὄνομα ἐνδὲς τῶν περιφημοτέρων στρατηγῶν Havard, ἰδρύθη πρὸς ἐκπαίδευσιν κυρίως μαύρων ἀπελευθέρων, δέχεται ὅμως καὶ λευκοὺς νεανίας καὶ νεάνιδας (διότι εἶναι δι' ἀμφοτέρω τὰ γένη). Εἶναι δὲ οὕτω πως διωργανισμένον, ὥστε χορηγεῖ ἐντελῇ σειρὰν ἐκπαίδευσως ἀπὸ τῶν προκαταρκτικῶν μέχρι τῶν πανεπιστημιακῶν σπουδῶν. Κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον οἱ μαθηταί, οἵτινες εἰσέρχονται ἀμαθεῖς, ἐξέρχονται μετὰ τινα ἔτη ἐντελῶς κατηρτισμένοι δι' οἷονδήποτε ἐπάγγελμα ἤθελον ἐκλέξει. Εἰς τὸ κατὰστημα τοῦτο τὸ ἀληθὲς φιλόανθρωπον τῇ συνδρομῇ τιμῶν φιλελλήνων εἰσῆχθη καὶ εἰς νεανίας Κρής, ἀλλὰ δυστυχῶς ἂν καὶ ἀνώτερος τῶν μαύρων συμμαθητῶν του κατὰ τὴν σωματικὴν καλλονὴν, ἐμειονέκτει τούτων πάντων εἰς τὰ διανοητικὰ καὶ ἠθικὰ προτερήματα καὶ διὰ τοῦτο ἐπροτίμησε τελευταῖον νὰ δοκιμάσῃ τὴν τύχην του ἄλλως πως.

Τὸ κατὰστημα τοῦτο εἶχον τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ ἐγὼ πρό τιнос χρόνου, ὅταν ἤμην εἰς τὴν πρωτεύουσαν Οὐασινγκτῶνα, καὶ νὰ ἐμυλῶσω πρὸς τοὺς ἀπογόνους τοῦ Χάμ, οὐκ ὀλίγοι τῶν ὑποίων ἐνησχολοῦντο εἰς τὴν σπουδὴν τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ ἐπεθύμουν νὰ ἀκούσωσι τινὰ περὶ τῶν μυημείων τῆς τέχνης τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, τῶν ὁποίων τὰ ἔργα διήγειρον τὸν θαυμασμόν των. Δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι ὁ κ. Ζερβουδάκης θὰ ἴδῃ μετ' ὀλίγον